

Р. ФАЛЬКОНЬЄ

XXII ГЕРМЕТИЧНІ АРКАНИ ПРОВІСНИЦЬКОГО ТАРО

**Точно відтворені згідно зі священними текстами
та за традицією Магів Стародавнього Єгипту**

МАЛЮНКИ МОРИСА ОТТО ВЕґЕНЕРА

***ПАМ'ЯТІ
АЛЕКСАНДРА ДЮМА СИНА***

*Якому я завдячую своїми першими знаннями
з астрологічної хіромантії*

Р. Ф.

УДК 133.3+794.4

Ф 19

Фальконьє Рене

XXII герметичні аркани провісницького таро. — Київ: Видавництво Руслана Халікова, 2026. — 100 с.

ISBN 978-617-8310-62-2

Книга містить перший переклад українською мовою одного з класичних видань, на яких базується теорія єгипетського таро. На відміну від попередніх єгипетських версій окультного таро, Рене Фальконьє в своїй книжці намагається відійти від кабалістичних та інших інтерпретацій таро, зосередившись на єгипетському символізмі та астрологічному методі. Також це видання стало першим, у якому як ілюстрації використано зображення в єгипетському стилі. І автор, і ілюстратор — Моріс Отто Веґенер — були послідовниками лінії єгипетської тарології, що походить від Поля Крістіана, а самі, в свою чергу, вплинули на низку майбутніх популярних книг і колод таро, виконаних у єгипетському стилі.

Книга може бути цікавою як для читачів, які цікавляться історією окультного таро, так і для тарологів і астрологів-практиків, які намагаються розбудовувати власні системи на основі класичних окультних джерел.

ISBN 978-617-8310-62-2

ЗМІСТ

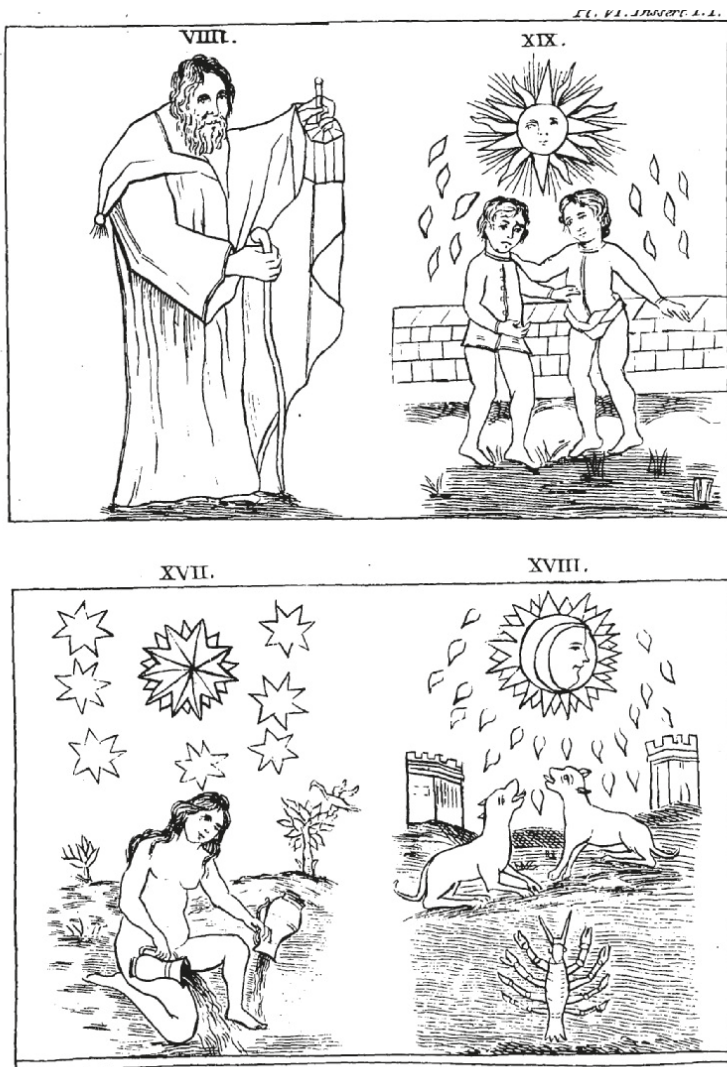
Передмова видавця	4
Передмова астролога-перекладача	13
ЛИСТ-ПЕРЕДМОВА	16
ВСТУП	17
ПОЯСНЕННЯ	23
АРКАН I (A = 1) — МАГ	25
АРКАН II (B = 2) — СВЯТИЛИЩЕ	26
АРКАН III (G = 3) — ПРИРОДА	27
АРКАН IV (D = 4) — ПЕРЕМОЖЕЦЬ	28
АРКАН V (E = 5) — ІЄРОФАНТ	29
АРКАН VI (U-V = 6) — ВИПРОБУВАННЯ	30
АРКАН VII (Z = 7) — ТРИУМФ	31
АРКАН VIII (H = 8) — ПРАВОСУДДЯ	32
АРКАН IX (TH = 9) — МУДРЕЦЬ	33
АРКАН X (I-J-Y = 10) — СФІНКС	34
АРКАН XI (CK = 20) — СИЛА	35
АРКАН XII (L = 30) — ЖЕРТВА	36
АРКАН XIII (M = 40) — СМЕРТЬ	37
АРКАН XIV (N = 50) — СОНЦЕ	38
АРКАН XV (X = 60) — ТИФОН	39
АРКАН XVI (O = 70) — ПІРАМІДА	40
АРКАН XVII (FP = 80) — ЗІРКА	41
АРКАН XVIII (Q = 100) — ЛЮБОВ	42
АРКАН XIX (R = 200) — ПРОБУДЖЕННЯ	43
АРКАН XX (S = 300) — КОРОНА	44
АРКАН XXI (T = 400) — АТЕЇСТ	45
АРКАН XXII (T-S = 0) — НІЧ	46
ПІДСУМОК	47
ІЄРОГЛІФИ ПРОВІСНИЦЬКОГО ТАРО	51
ПОВІДОМЛЕННЯ	52
ТРИ ОРАКУЛИ ПРОВІСНИЦЬКОГО ТАРО	99

Передмова видавця

Станом на кінець XIX століття у Франції існувало кілька відомих теорій, що пов'язували таро та Єгипет. Відповідний тренд задали вже перші автори, які розглядали таро саме з окультної точки зору вже наприкінці XVIII століття, – Антуан Кур де Жебелен та граф де Мелле. З часом, про єгипетські версії походження арканів почали писати й інші дослідники, зокрема Жан-Батист Пітуа, відомий за псевдонімом як Поль Крістіан. Проте ні він, ні інші автори не дійшли до реконструкції гіпотетичного вигляду карт саме з використанням давньоєгипетської міфології та візуальних образів. Зазвичай використовувалось як візуальний ряд типові карти марсельської колоди з мінімальними видозмінами.

Поворотною миттю в тарології стали напрацювання Рене Фальконьє (René Falconnier, 1857-1930) – французького таролога, окультиста, одного з помітних авторів, котрі писали про єгипетську версію походження таро в останню декаду XIX сторіччя. З другої половини 1880-х років Фальконьє був актором театру «Comédie-Française», грав у міфологічних та історичних постановках, і саме акторське мистецтво визначило його ідентичність. Навіть у вступі до дослідження карт Фальконьє згадує театр як «сучасне таро, яке відроджує минуле й часто передбачає майбутню еволюцію людського духу». Натомість Артур Едвард Вейт у своєму «Ілюстрованому ключі до таро» відгукується про Фальконьє вкрай негативно, стверджуючи, що його теорія єгипетського походження таро є «очікуваною від Святилища «Comédie-Française», до якого і належить автор»¹.

Waite A. E. The Pictorial Key to the Tarot / Arthur Edward Waite. – London: William Rider & Son Limited, 1910 (reprinted in 1922). – P. 332.

Зображення карт з 8 тому книги Антуана Кура де Жебелена
«Первісний світ, його аналіз і порівняння із сучасним світом»

У 1896 році виходить ключова праця Фальконьє «XXII герметичні карти провісницького таро» (*Les XXII lames hermétiques du tarot divinatoire*). Можна простежити певні впливи лінії Поля Крістіана на авторів книги та набору ілюстрацій – зокрема, у назвах деяких карт: «Святилище», «Сфінкс», «Жертва», «Сонце» (для 14-го аркана, який у Поля Крістіана називався «Сонячний геній»), «Тифон», «Пробудження», «Корона». Але є і відмінності між теоріями двох авторів. Скажімо,

якщо Поль Крістіан прив'язує походження таро до пірамід у Гізі, то Рене Фальконьє акцентує увагу на важливій ролі Фів, як і автор масонського ритуалу «*Crata Repoa*». Цей трактат, опублікований у 1770 році в Німеччині, міг бути одним із джерел натхнення для обох французьких авторів незалежно, або Фальконьє міг познайомитися з певними ідеями ритуалу через творчість Пітуа.

Фальконьє безпосередньо не згадує Пітуа в тексті книги попри те, що і покликається на низку інших йому сучасників-окультистів, починаючи від Кура де Жебелена та аж до Папюса, але й вважаючи їхні ідеї почасти заснованими на фантазіях самих авторів. На відміну від них, сам Фальконьє береться відновити стародавні

Рене Фальконьє в ролі слуги короля Марка
(«Роман про Трістана в прозі», постановка 1897 р.)

символи на основі стародавніх текстів, а Морісу Отто Веґенеру надає відтворити старші аркани в максимально первісному вигляді (що останній і зробив, хоча, можливо, раніше й незалежно від автора книги).

Моріс Отто Веґенер (Maurice Otto Wegener, 1875-1918) – французький художник шведського походження, автор малюнків старших арканів єгипетського таро, що були вперше опубліковані в книзі Рене Фальконьє. За дослідженнями деяких авторів, малюнки Веґенера не були написані спеціально для книги Фальконьє і не всім відповідають теорії автора книги. Моріс Отто Веґенер, біографія якого нам практично невідома, був сином знаменитого фотографа Отто Веґенера, брав участь у Першій світовій війні і помер невдовзі після повернення з фронту.

Перше ж речення книги надає специфічну й нову на той час етимологію слова таро: санскритом Тар-О нібіто означає «Полярна зірка» (версія не позбавлена підстав, оскільки слово *tārā* може означати «зірка», утім, без діакритичних знаків важко зрозуміти, чи йшлося саме про це). Водночас одразу згадується і єгипетська версія походження (віднайдення) таро, адже Гермес Трисмегіст – фіванський ієрофант і маг, котрий жив за 2000 років до Христа – почав використовувати карти таро для віщувань. Фальконьє описує зовнішній вигляд карт як золоті пластини з ієрогліфами, планетарними знаками, буквами магічного алфавіту та іншими символами. Символи таро – і тут він зближується з іншими прихильниками теорії єгипетського походження таро – також використовували як малюнки на стінах крипт під великими єгипетськими храмами. З Єгипту символи таро перейшли до Персії, Халдеї, Ассирії та інших країн. Говорячи про єгипетські містериї, автор щедро покликається на античних мислителів, але також

знаходить алюзії на таро в середньовічній християнській традиції та ренесансних творах.

Окремо в книжці описано кожен із двадцяти двох арканів, вказана відповідна буква алфавіту магів (вперше їх запропонував Поль Крістіан), назви числова й астрологічна, а також інші відповідності. Друга половина книги становить набір зображень єгипетського таро Веґенера, яким передує невелика анотація. Специфіка зображень дозволила Андрію Костенку припускати, що карти Веґенера були створені окремо від книги Фальконьє. Зокрема, нумерація арканів збігається не з системою Фальконьє (якщо розташувати їх відповідно до літер алфавіту магів), а з системою Ежена Жакоба, який також належав до лінії Поля Крістіана.

Ежен Жакоб – французький окультист, член Храму Ахатор Герметичного Ордену Золотого Світанку в Парижі, який мав градус $5^{\circ}=6^{\circ}$ у Г.О.З.С., а також публікував твори під псевдонімом Елі Стар. Ще до свого вступу до Г.О.З.С. він опублікував книгу «Таємниці гороскопу» (*Les Mystères de l'Horoscope*, 1888), а в 1889 році в журналі «*L'Initiation*» вийшла його стаття «Астрологія», де також значну увагу приділив картам таро. Теми карт він торкався і в своїй більш пізній праці «Астрологія, або мистецтво бачити майбутнє» (*L'Astrologie ou l'Art de Voir l'Avenir*, 1897), яка була опублікована вже після книги Рене Фальконьє. Елі Стар приділяв увагу картам як інструменту дивінації, пов'язуючи їх із астрологією, як і Фальконьє. Продовжуючи загалом лінію Поля Крістіана, він змінює нумерацію козирів, а також розмежовує паралельно з Папюсом мажорні й мінорні аркани, хоч і використовує наскрізну нумерацію від I до LXXVIII, яка сходить до системи Еттейли.

Voici leurs dénominations, comparées au « Tarot hermétique » :

I. Le Bateleur	au lieu de	Le MAGE.
II. La Papesse	—	La PORTE DU SANC- TUAIRE OCCULTE.
III. L'Impératrice	—	ISIS-URANIE.
IV. L'Empereur	—	La PIERRE CUBIQUE.
V. Le Pape	—	Le MAÎTRE DES AR- CANES.
VI. L'Homme entre le vice et la vertu	—	Les DEUX ROUTES.
VII. Le Triomphateur	—	Le CHAR D'OSIRIS.
VIII. La Justice	—	La BALANCE ET LE GLAIVE.
IX. L'Ermite	—	La LAMPE VOILÉE.
X. La Roue de la Fortune	—	Le SPHINX.
XI. La Force	—	Le LION MUSELÉ.
XII. Le Sacrifice	—	Le SACRIFICE.
XIII. La Mort	—	Le SQUELETTE FAU- CHEUR.
XIV. La Tempérance	—	Les DEUX URNES.
XV. Le Diable	—	TYPHON.
XVI. La Tour Foudroyée	—	La TOUR FOUDROYÉE.
XVII. L'Étoile brillante	—	L'ÉTOILE DES MAGES.
XVIII. La Lune	—	Le CRÉPUSCULE.
XIX. Le Soleil radieux	—	La LUMIÈRE RESPLEN- DISSANTE.
XX. Le Jugement	—	Le RÉVEIL DES MORTS.
XXI. Le Kether ou Couronne	—	La COURONNE DES MAGES.
XXII. Le Fou	—	Le CROCODILE.

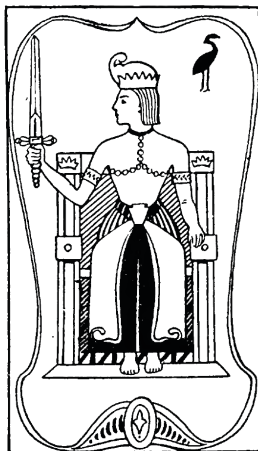
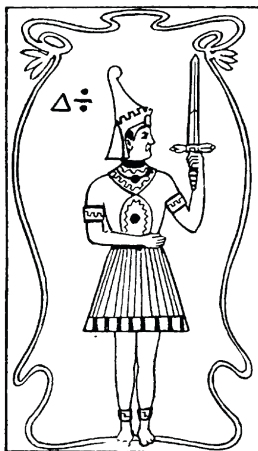
Et, si quelqu'un nous demandait ce que nous pensons de ces braves femmes qui, pour quarante

Порівняльна таблиця безансонського та герметичного таро з книги «Таємниці гороскопу» Ежена Жакоба.

Теорія Фальконьє та малюнки Веґенера дали поштовх деяким теоріям та колодам єгипетського таро вже у XX столітті. Наприклад, творчість Фальконьє була популярною в колі Фулканеллі, до якого належав видатний ельзаський езотерик і вчений Рене Шваллер де Любич. Його стаття «Роль науки наук провидіння» (*Rôle de la science des sciences divinatoires*) вийшла в журналі «*Le Théosophe*» від 16 квітня 1914 року, оскільки тоді Шваллер був активним членом Теософського товариства. У статті він схиляється до санскритської етимології Рене Фальконьє, стверджуючи, що та-ро перекладається з санскриту як «нерухома зірка»². Він говорить про карти термінами Фальконьє, наголошуючи на тому, що карт (точніше, аркушів із гравюрами) має бути 22. У Стародавньому Єгипті, на думку Шваллера де Любича, карти були віщунським інструментом посвячених вищого ступеня, однак саме ворожильному аспекту карт він не приділяв особливої уваги у своїх текстах.

Утім, у колоді, яку пізніше створили за ідеями Шваллера де Любича його послідовники Люсі Ламі та Ельміро Челлі, образи нагадують більше оригінальні єгипетські малюнки, ніж образи на картах Веґенера, близькі за композицією до класичних французьких колод таро. Від малюнків Веґенера карти відрізняються і стилістично, і за найменуваннями, ба навіть за кількістю. У власній колоді Шваллера вже не 22 карти, а 25: з них 21 являють собою аркани від 0 до 20, а ще чотири карти — «Наука», «Кохання», «Битва» і «Обмін» – у певному значенні відповідають чотирьом мастям традиційної колоди Таро.

2. Schwaller de Lubicz R. *Rôle de la science des sciences divinatoires* // Schwaller de Lubicz: *L'oeuvre au rouge*. — Lausanne: L'Age d'Homme, 2006. — P. 27.

Зображення молодших арканів з книги «Практична астрологія»
Едгара де Валькур-Вермона.

Дизайн арканів, запропонований Морісом Отто Веґенером, у XX сторіччі поширився завдяки американському тарологу та хіроманту Едгару де Валькур-Вермону. У 1901 році він опублікував книгу «Практична астрологія» (*Practical astrology: a simple method of casting horoscopes, and language of the stars easily comprehended*) під ім'ям Граф де Сен-Жермен. У книзі подана теорія таро, яка загалом повторює теорію Поля Крістіана, але вперше до кожного опису аркану додається ілюстрація. Старші аркани взяті з колоди Веґенера, а до них додані також молодші, виконані в єгипетському стилі. Цей набір малюнків став популярним у США – фактично, це була перша повна колода єгипетського таро, хоча видана не у вигляді карт, а як ілюстрації до книги.

Руслан Халіков

АРКАН I (A = 1) — МАГ

Ієрогліфічний символізм

Маг стоїть рішучо, готовий до дії, одягнений у біле на знак чистоти, увінчаний золотим вінцем на знак вічного світла. Він тримає в правій руці скіпетр, завершений колом, — знак плідного розуму. Він підймає його до небес, аби вказати на своє прагнення до мудрості, до знань, до моральної сили. Ліва рука простягається до землі, демонструючи намір панувати над матерією. Перед ним на кубі, що є образом ідеального тіла, стоїть чаша, сповнена людських страстей; лежить меч — зброя хоробрих, які борються з оманю; та золотий шекель — символ винагороди, здобутої вільною працею. Його підперезує змій, що кусає власний хвіст, — символ Вічності. Ібіс на кубі є знаком Пильності.

Число 1 означає Божественну єдність, яка залишається незмінною, навіть якщо помножити її саму на себе; воно є синтезом усіх чисел.

ЖРЕЦЬКЕ ПОВЧАННЯ: «Людська воля є відзеркаленням Божественної могутності; бажати означає творити. Моральна боротьба — це закон людського духу; боротися за світло означає підкорювати абсолюти, і ніщо не вистійть перед людиною, коли вона знає істину та хоче справедливості. *Комета означає, що справжній Маг є посланцем Бога*».

АРКАН II (В = 2) — СВЯТИЛИЩЕ

Ієрогліфічний символізм

Окультна наука перебуває між двома храмовими колонами, що уособлюють Добро і Зло. Вона увінчана місячним серпом, а її обличчя вкрите вуаллю, що означає: істина не видима профану. На грудях у неї — Сонячний хрест, уособлення світового породження; на колінах вона тримає папірус, який прикриває своїм плащем, вказуючи на те, що таємниці священної науки відкриваються лише Посвяченим. Тіара, яка прикрашає її голову, символізує силу розуму освітленого мудрістю (місячний серп). Вона сидить — це означає, що наука, поєднана з мудрістю та волею, непохитна.

Число 2 символізує союз чоловіка та жінки та відображає єдність.

ЖРЕЦЬКЕ ПОВЧАННЯ: «Прагнути можливого — це майже створити його; наказуй матерії, і вона підкориться тобі. Бажати зла й чинити його — це самогубство душі; бажати добра й робити його означає стати безсмертним, бо любов сильніша за ненависть, і вона переможе смерть».

Астральний вплив — Місяць.

27.

